

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně
Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobkyně: **A. H.**
bytem X
zastoupená advokátem Mgr. Zdeňkem Burdou
sídlem Fibichova 218, 276 01 Mělník

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2024,
č. j. 156411/2024/KUSK/OSŽSP/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

- Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Černošice (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 10. 2024, č. j. MUCE 208962/2024 SO (dále jen „prvostupňové

rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobkyně proti provedeným záznamům bodů v evidenční kartě řidiče podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jimiž bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a provedené záznamy potvrzeny.

2. Žalobkyně namítá, že správní orgán I. stupně rozhodl bez nařízení ústního jednání, nesdělil žalobkyni, k jakému dni hodlá vydat prvostupňové rozhodnutí, a nedal žalobkyni možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
3. Dále žalobkyně namítá, že rozhodnutí o přestupcích nesplňují náležitosti § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), neboť neobsahují čitelný popis skutku s označením místa, času a způsobu spáchání a čitelnou právní kvalifikaci. Není jasné, za jaký přestupek byla pokuta uložena. Vzhledem k nečitelnosti údajů není v příkazových blocích jednoznačně identifikován přestupce. Žalobkyně uvádí, že si není vědoma, že by v okruhu těchto dat měla spáchat nějaké přestupky. Má za to, že podpisy na blokových pokutách nemusí být její a nebylo jí řádně doručováno.
4. S ohledem na kvalitu kopií dle žalobkyně nepředstavují příkazové bloky zákonný podklad pro záznam bodů, přičemž oznámení o uložení pokuty jako podklad nepostačuje.
5. Ohledně skutku ze dne 7. 2. 2024 žalobkyně uvádí, že nebyla na území České republiky, skutek se tedy nestal. Ke dni 3. 5. 2024 proto mělo dojít k odečtu 2 bodů. V případě obce Ohrobec není dopravním značením řádně vyznačena zóna se zákazem předjíždění na všech přístupových cestách.
6. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný neprovedl žádný vlastní přezkum prvostupňového rozhodnutí a pouze na něj odkazoval. Není jasné, na základě jakého podkladu shledal, že podpisy jsou skutečnými a pravými podpisy žalobkyně.

Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta. Zdůraznil, že jde o řízení o námitkách proti záznamu bodů, nikoli řízení o přestupku. Správní orgán I. stupně učinil výzvu podle § 36 odst. 3 správního řádu, dal žalobkyni možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, kterou nevyužila, a po marném uplynutí lhůty k vyjádření vydal prvostupňové rozhodnutí. Žalobkyně neoznačila žádné důkazy k prokázání, že nebyla dne 7. 2. 2024 v České republice. Podle příkazového bloku byla identifikována občanským průkazem, jehož číslo se shoduje s jiným příkazovým blokem, a dle centrálního registru řidičů. Policisté ověřili podobu řidičky dle fotografie. Námitka žalobkyně nemůže vyvolat důvodné pochybnosti. Nemohlo tak dojít ani k odečtu bodů. Žalobkyně ani neuvedla, jaké konkrétní podpisy zpochybňuje. Ve správním spisu se nachází řada doručenek s podpisem žalobkyně, který se na pohled shoduje s podpisy na příkazových blocích. Žalovaný poukazuje na to, že námitky žalobkyně byly zcela obecné. V řízení o námitkách správní orgán zkoumá, zda byl záznam bodů proveden na základě pravomocného rozhodnutí o přestupku, nepřezkoumává pravomocná rozhodnutí. Správní orgán si vyžádal rozhodnutí o přestupku a příkazové bloky. Správní orgány své závěry odůvodnily. Žalovaný se vypořádal s odvolacími námitkami v napadeném rozhodnutí. Oba správní orgány se zabývaly náležitostmi

příkazových bloků. Dle judikatury nelze obsahovou stránku pokutového bloku posuzovat přísně, podstatná je jeho srozumitelnost. Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu je podkladem pro zápis bodů právě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. V řízení o námitkách proti záznamu bodů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci rozhodnutí o přestupku a jeho zákonnost. Pokutové bloky obsahují údaje z osobních dokladů. Pokud byly policistům předloženy při kontrole osobní doklady, není pochyb o totožnosti kontrolované osoby, která příkazové bloky podepsala. To, že jsou příkazové bloky plynutím času a kopírováním hůře čitelné, nezpůsobuje nezákonnost rozhodnutí.

Podstatný obsah správního spisu

8. Dne 23. 8. 2024 správní orgán I. stupně oznámil žalobkyni, že ke dni 7. 8. 2024 dosáhla 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče, a vyzval ji k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Téhož dne zaslal žalobkyni výpis z bodového hodnocení řidiče, ve kterém jsou uvedeny následující aktuální záznamy: ze dne 7. 8. 2024 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 7 zákona o silničním provozu rozhodnutý Městským úřadem Černošice (6 bodů), ze dne 7. 2. 2024 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu rozhodnutý Policií ČR Praha (4 body) a ze dne 2. 5. 2023 za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 zákona o silničním provozu rozhodnutý Policií ČR Jílové u Prahy (2 body).
9. Dne 30. 8. 2024 žalobkyně podala námitky proti záznamu bodů v registru řidičů. K přestupku ze dne 7. 2. 2024 (telefonování za jízdy) uvedla, že tehdy policejní hlídce jeho spáchání na místě popírala a nebyla poučena o možnosti správního řízení, následně podala odpor. Policejní hlídkou tvrzený kamerový záznam jí nebyl předložen. K přestupku ze dne 12. 7. 2024 (nedovolené předjíždění) uvedla, že nepodepsala Policií ČR předložené dokumenty, a nesouhlasila s tím, že se přestupek udál tak, jak je uvedeno v příkazu.
10. Dne 2. 9. 2024 správní orgán I. stupně oznámil žalobkyni zahájení řízení o námitkách.
11. Dne 5. 9. 2024 Policie ČR, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje, doložila správnímu orgánu I. stupně sken bloku na pokutu na místě nezaplacenou série AB/2017 č. B 0795680. Dle policejního orgánu není sken příliš dobře čitelný, lepší kvalitu lze vyžádat u Celního úřadu pro Středočeský kraj. Dne 12. 9. 2024 zaslal správnímu orgánu I. stupně lépe čitelnou kopii Celní úřad pro Středočeský kraj. Na ní je uvedeno jméno, datum narození a trvalý pobyt žalobkyně, číslo občanského průkazu X, popis skutku [dne 2. 5. 2023 v čase 17:00 hod. ve směru jízdy na Ohrobec řídila vozidlo reg. zn. X a v ruce držela mobilní telefon, čímž porušila § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu], pokuta byla uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, forma zavinění nedbalost, uložena pokuta 400 Kč (nezaplacena na místě), místo Dolní Břežany, podpis žalobkyně a podpis policisty včetně jeho služebního čísla a úředního razítka.
12. Dne 5. 9. 2024 Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha I, doložila správnímu orgánu I. stupně sken bloku na pokutu na místě nezaplacenou série AB/2017 č. B 0871793. Na skenu pokutového bloku je uvedeno jméno, datum narození a trvalý pobyt žalobkyně, u ověření totožnosti číslo občanského průkazu X a ověření totožnosti podle Centrálního registru řidičů a fotografie („CRŘ + foto“), popis skutku [dne 7. 2. 2024 v 11:45 hod. řidička vozidla reg. zn. X na křižovatce ulic Milady Horákové a U Sparty, Praha 7, držela během jízdy hovorové zařízení, porušila § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu], pokuta byla

uložena za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, forma zavinění nedbalost, uložená pokuta 3 500 Kč (nezaplacena na místě), podpis žalobkyně a podpis policisty včetně jeho služebního čísla a úředního razítka.

13. K oběma pokutovým blokům jsou ve spisu založena oznámení o uložení pokuty příkazem na místě. Ve správním spisu je založen též příkaz Městského úřadu Černošice ze dne 22. 7. 2024 s vyznačením právní moci, kterým byla žalobkyně uznána vinnou, že při řízení vozidla předjížděla vozidlo v případech, kdy je to obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno. Dne 12. 7. 2024 v 9:59 hod. v ulici Břežanská v obci Ohrobec, okres Praha-západ, ve směru Ohrobec – Dolní Břežany jako řidička osobního motorového vozidla reg. zn. X na úseku vyznačeném svislými dopravními značkami IZ8a a IZ8b „Zóna s dopravním omezením“ a „Konec zóny s dopravním omezením“, ve kterém je zakázáno předjíždění dopravní značkou B21a, předjížděla jiné vozidlo ve stejném směru jízdy. Tím porušila § 4 písm. c) zákona o silničním provozu a spáchala z nedbalosti přestupek podle § 126c odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o silničním provozu, za což byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 7 000 Kč. Příkaz byl žalobkyni dle kopie doručky doručen do vlastních rukou dne 29. 7. 2024.
14. Dne 13. 9. 2024 prvostupňový orgán vyzval žalobkyni, aby se ve lhůtě do 10 dnů seznámila s podklady pro vydání rozhodnutí a poučil ji o možnosti vyjádřit se k nim podle § 36 odst. 3 správního řádu. Toto oznámení žalobkyně převzala do vlastních rukou dne 30. 9. 2024.
15. Dne 17. 10. 2024 správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí. Odůvodnil, že příkaz Městského úřadu Černošice ze dne 12. 7. 2024 a pokutové bloky ze dne 7. 2. 2024 a ze dne 2. 5. 2023 mají veškeré formální náležitosti a jsou způsobilými podklady pro záznam bodů.
16. Žalobkyně nově zastoupená advokátem podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž argumentovala obdobně jako v žalobě.
17. Dne 12. 12. 2024 žalovaný vydal napadené rozhodnutí datované dnem 9. 12. 2024, které bylo žalobkyni doručeno téhož dne. Shrnul průběh řízení a konstatoval, že prvostupňový orgán umožnil žalobkyni podat námitky proti záznamu bodů, oznámil jí zahájení námitkového řízení, vyžádal si pokutové bloky a posléze dal žalobkyni možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, kterou žalobkyně nevyužila. Žalovaný zdůraznil nutnost rozlišování řízení o přestupku a řízení o námitkách proti záznamu bodů. S ohledem na závěry Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, lze zkoumat pouze, zda existuje spolehlivý podklad pro záznam bodů. Žalovaný ověřil, že body byly zaznamenány v souladu s přílohou zákona o silničním provozu. Oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení se shodují s pokutovými bloky.
18. Žalovaný shledal, že záznam 2 bodů za přestupek ze dne 2. 5. 2023 je podložen náležitě vyplněným čitelným pokutovým blokem, totožnost žalobkyně byla ověřena podle občanského průkazu. Z popisu protiprávního jednání lze seznat, že žalobkyně řídila motorové vozidlo reg. zn. X dne 2. 5. 2023 v 17:00 hod. ve směru jízdy na obec Ohrobec a za jízdy držela v ruce mobilní telefon, a je uvedena i právní kvalifikace jednání. Příkazový blok podepsala žalobkyně. V případě záznamu 4 bodů za přestupek ze dne 7. 2. 2024 je pokutový blok čitelný a byl řádně vyplněn. Totožnost žalobkyně byla ověřena nejen podle občanského průkazu, ale i lustrací Centrálního registru řidičů a porovnáním fotografie. Protiprávní jednání je srozumitelně popsáno a blok podepsala žalobkyně. Ze zkratkovitého zápisu je seznatelné, že žalobkyně jako řidička motorového vozidla reg. zn. X dne 7. 2. 2024

v 11:45 hod. na křižovatce ulic Milady Horákové a U Sparty držela při jízdě v ruce hovorové zařízení. Příkazový blok obsahuje též právní kvalifikaci. Žalobkyně svým podpisem souhlasila s projednáním přestupku v příkazním řízení. Záznam 6 bodů za přestupek ze dne 12. 7. 2024 byl proveden na základě pravomocného příkazu. U všech tří přestupkových rozhodnutí žalovaný v podrobnostech popsal jejich formální náležitosti včetně odkazů na příslušnou právní úpravu, která je stanovuje. Žalovaný uzavřel, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu se zákonem. Rozhodnutí o přestupcích mají náležitosti podle § 92 přestupkového zákona. Na blocích je uvedeno ztotožnění podle občanského průkazu a žalobkyně podepsala, že souhlasí s projednáním přestupku v příkazním řízení na místě a že údaje na všech částech bloku souhlasí. Podpisem se stává příkazový blok pravomocným a vykonatelným. Žalovaný uzavřel, že záznamy byly provedeny v souladu se zákonem. S ohledem na rozsah řízení o námitkách shledal námitky žalobkyně nedůvodnými. Správní orgán I. stupně se s námitkami vypořádal a žalovaný v jeho postupu neshledal žádné vady, které by zakládaly nezákonnost či nesprávnost prvostupňového rozhodnutí.

Posouzení žaloby soudem

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud žalobu posoudil v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
20. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť s tímto postupem nevyjádřili účastníci ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud současně nepovažoval za nezbytné nařídit jednání, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možno zjistit z obsahu správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování [viz rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS].
21. Soud úvodem konstatuje, že byť je žaloba velmi obsáhlá, obsahuje v převážné většině velmi obecně vymezené žalobní body bez dostatečné míry individualizace a vztahu ke konkrétnímu případu. Její podstatnou část tvoří opakované citace týchž částí judikatury a § 92 odst. 2 přestupkového zákona a citace napadeného rozhodnutí. Žalobní námitky, směřující zejména proti nedostatečné čitelnosti údajů na příkazových blocích, jsou formulovány pouze obecně bez vazby na konkrétní skutkové okolnosti a nereagují na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný náležitostmi obou příkazových bloků a čitelností jednotlivých údajů zabýval. Míra obecnosti žalobních tvrzení předurčuje způsob jejich vypořádání, neboť soud není povinen ani oprávněn za účastníka domýšlet, z jakých důvodů pokládá napadené rozhodnutí za nesprávné, neboť takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta žalobkyně (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
22. Soud neshledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být patrné, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a proč považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené. Tyto náležitosti napadené rozhodnutí splňuje. Je třeba připomenout, že správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, ale mohou proti námitkám účastníka postavit vlastní ucelenou argumentaci, v jejíž konkurenci námitky jako celek

neobstojí. Žalovaný takto postupoval. Ověřil, že správní orgán I. stupně si správně v souladu s žalobkyní citovanou judikaturou na základě jejích námitek vyžádal kopie pokutových bloků, zaslal žalobkyni výzvu k seznámení se s podklady a poskytl jí lhůtu k uplatnění práv, o nichž ji řádně poučil, a jelikož se žalobkyně ve stanovené lhůtě nevyjádřila, přistoupil k vydání rozhodnutí. Žalovaný s odkazem na judikaturu vyložil, co je předmětem řízení o námitkách, a v souladu s účelem řízení o námitkách přezkoumal, zda správní orgán I. stupně správně posoudil, že vyžádané pokutové bloky a příkaz byly způsobilým podkladem pro záznam bodů a zda jim provedené záznamy odpovídají. Je třeba připomenout, že pokud se odvolací orgán zcela ztotožní s úvahami prvostupňového orgánu, které poskytují odpověď na odvolací námitky, může pouze se souhlasnou poznámkou odkázat na závěry prvostupňového rozhodnutí, aniž by se musel vypořádávat s odvolacími námitkami vlastními slovy (viz rozsudky NSS ze dne 14. 9. 2016, čj. 1 As 287/2015-51, či ze dne 22. 7. 2020, čj. 1 As 149/2020-29). Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně, že pokutové bloky byly čitelné a měly veškeré náležitosti požadované žalobkyní odkazovaným § 92 odst. 2 přestupkového zákona. Bylo na nich vymezeno protiprávní jednání jak právní kvalifikací, tak i slovním vymezením skutkových zjištění. Žalovaný poukázal na to, že žalobkyně byla vždy na místě ztotožněna, a je tedy prokázáno, že se přestupků dopustila žalobkyně, která svým podpisem souhlasila s jejich projednáním v příkazním řízení na místě. Je tedy zřejmé, že žalovaný založil svou úvahu o tom, že se jednalo o podpis žalobkyně, na obsahu příkazových bloků, z nichž vyplývá, že žalobkyně byla na místě ztotožněna (v případě pokutového bloku za přestupek ze dne 2. 5. 2023 dle občanského průkazu č. X, v případě pokutového bloku za přestupek ze dne 7. 2. 2024 dle téhož občanského průkazu a rovněž lustrací v Centrálním registru řidičů s porovnáním fotografie). Žalobní bod, v němž žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, žalovaný neprovedl žádný vlastní přezkum, není zřejmé, jak ke svým závěrům dospěl a nepostupoval podle apelačního principu, ale aplikoval „totalitní FÜRHER PRINZIP“, tedy nejsou důvodné.

23. Soud neshledal důvodnými ani námitky žalobkyně směřující proti procesnímu postupu správního orgánu I. stupně.
24. Správní orgán I. stupně nezatížil řízení vadou, když vydal rozhodnutí bez nařízení ústního jednání, neboť z § 49 správního řádu ani z jiného ustanovení zákona nevyplývá povinnost vždy nařídit ústní jednání. Správní řízení je v zásadě písemné a nařízení ústního jednání je podmíněno nezbytností pro naplnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků. Žalobkyně v žalobě netvrdí, že by mělo být v tomto případě nařízení jednání vzhledem ke konkrétním okolnostem případu nezbytné a z jakého důvodu, a není úkolem soudu, aby za žalobkyní chybějící argumentaci domýšlel.
25. Žalobkyně dále namítla, že ji správní orgán I. stupně nevyzval, aby se vyjádřila k pokladům rozhodnutí postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu.
26. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
27. Žalovaný v souladu s citovaným ustanovením poskytl žalobkyni před vydáním rozhodnutí možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, když zaslal žalobkyni výzvu ze dne 13. 9. 2024, jejíž převzetí žalobkyně stvrdila na doručence svým podpisem dne 30. 9. 2024.

V ní byla žalobkyně vyzvána, aby se do 10 dnů od doručení výzvy seznámila s podklady pro rozhodnutí, přičemž výzva obsahovala též odkaz na § 36 odst. 3 správního řádu a jeho citaci. Z výzvy tak bylo patrné, že správní orgán I. stupně ukončil shromažďování podkladů, že žalobkyně má právo se k nim vyjádřit a že se správní řízení chýlí ke konci. Žalobkyni tedy byla dána možnost seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k nim, této možnost však nevyužila. Správní řád nestanoví správním orgánům povinnost informovat účastníky řízení o přesném datu jejich budoucího rozhodnutí, a taková povinnost neplyne ani z žalobkyní citované judikatury. Námitky tedy nejsou důvodné.

28. Nadto soud připomíná, že důvodem ke zrušení rozhodnutí mohou být jen vady řízení, o nichž lze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 3 s. ř. s.); tento princip vyplývá i z § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a je judikaturou NSS ustáleně aplikován (viz např. rozsudky ze dne 4. 6. 2003, č. j. 6 A 12/2001-51, č. 23/2003 Sb. NSS, či ze dne 5. 12. 2019, č. j. 9 As 164/2018-36, č. 3963/2020 Sb. NSS). Pro úspěšnost námitky porušení práva vyjádřit se k podkladům je proto nezbytné, aby žalobce popsal, jakým způsobem takové pochybení správního orgánu mohlo ovlivnit vydané meritorní rozhodnutí, respektive co by se změnilo v případě, kdyby k takové procesní vadě nedošlo (srov. rozsudky NSS ze dne 29. 6. 2011, č. j. 8 As 28/2011-78, nebo ze dne 31. 8. 2015, č. j. 8 As 149/2014-68). Z toho vycházela již judikatura Nejvyššího správního soudu Československa, jak uvádí Dr. Jiří Havelka: „*Žádá se všeobecně, aby strana, která chce vytýkati porušení zásady slyšení strany, také uvedla, proč a jaká újma jí z nezachování zásady vznikla (č. 1598). Musí tedy neslyšení strany vésti k rozhodnutí opravdu vadnému, nejde o pouhou procesní formalitu*“ [Havelka J., *Nástin zásad správního řízení (podle judikatury Nejvyššího správního soudu)*, Praha, Všetečka a spol. 1927, s. 40]. Žalobkyně v odvolacím řízení ani v žalobě neuvedla, co nemohla v důsledku tvrzených procesních pochybení ve správním řízení uvést, jakým způsobem by jinak postupovala a jak měla tvrzená procesní vada ovlivnit rozhodnutí o námitkách proti záznamu bodů. Již z tohoto důvodu tedy nemohly být obecně formulované námitky týkající se vad řízení před správním orgánem I. stupně důvodné.
29. Soud dále konstatuje, že otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či „standardního“ přestupkového řízení) a na druhé straně řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci

přestupku vyplývající z příkazového bloku, respektive přezkoumávat, zda se skutek, o kterém bylo pravomocně rozhodnuto, stal, a zda je přestupkem.

30. Pro rozhodnutí o námitkách tedy není relevantní tvrzení žalobkyně, že zóna v obci Ohrobec není dostatečně vyznačena na všech přístupových cestách. O přestupku, jehož se žalobkyně dopustila tím, že dne 12. 7. 2024 v 9:59 hod. v obci Ohrobec ulici Břežanská v úseku, v němž je to dopravním značením zakázáno, s motorovým vozidlem reg. zn. X předjížděla jiné motorové vozidlo, bylo rozhodnuto příkazem č. j. MUCE 160616/2024/ OP/Fi, který dle připojené doložky nabytí právní moci dne 7. 8. 2024, což koresponduje s kopií doručení opatřené podpisem žalobkyně, která je obsažena ve správním spisu. Z hlediska předmětu řízení o námitkách proti záznamu bodů je podstatné, že z příkazu je zřejmé, za jaký přestupek byla žalobkyni pokuta uložena.
31. Námitkami, ve kterých žalobkyně upozorňuje na formální nedostatky příkazových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-49). Při zohlednění specifík příkazního řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným. Ke zpochybnění způsobilosti příkazového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen (viz např. rozsudek NSS ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). V tomto rozsahu soud přezkoumal náležitosti žalobkyní zpochybňovaných příkazových bloků. Vycházel přitom z kopií, které si vyžádal správní orgán I. stupně.
32. Žalobkyně namítla, že jednotlivá rozhodnutí o spáchaných přestupcích nesplňují náležitosti stanovené § 92 odst. 2 přestupkového zákona, aniž by konkretizovala, v čem přesně mají tyto nedostatky jednotlivých rozhodnutí spočívat. Žalovaný v napadeném rozhodnutí přesně popsal, že jednotlivé příkazové bloky obsahují čitelný popis skutku s označením místa, času a způsobu spáchání a jeho právní kvalifikaci, k čemuž odkázal na příslušná ustanovení zákona. S tímto zhodnocením, které odpovídá obsahu příkazových bloků, jak byl popsán výše, se soud plně ztotožnil a pro stručnost na něj odkazuje, neboť smyslem soudního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené, zejména na základě zcela paušální argumentace.
33. Není pravdou, že by kopie příkazových bloků byly nečitelné. Tvrzení žalobkyně o nečitelnosti údajů na kopiích příkazových bloků je ve zjevném rozporu s kopiemi založenými ve správním spisu, na nichž jsou všechny údaje čitelné, a to včetně identifikačních údajů žalobkyně, tedy jména, příjmení, pobytu (X) a data narození (X), jakož i způsobu ověření její totožnosti. V případě bloku č. B 0795680 si správní orgán I. stupně vyžádal u Celního úřadu pro Středočeský kraj jasné čitelnou kopii, byť i kopie předložená policejním orgánem byla čitelná, avšak obtížněji. Údaje na příkazových blocích současně plně korespondují s oznámeními o uložení pokut příkazy na místě, které byly podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu podkladem pro provedení zápisů bodů v registru řidičů.

34. K tvrzení žalobkyně, že si neuvědomuje, že by v okruhu těchto dat měla spáchat nějaké přestupky, že podpisy na příkazových blocích nemusí být její a že dne 7. 2. 2024 nebyla v České republice, soud uvádí že z příkazových bloků vyplývá, že totožnost žalobkyně byla na místě řádně ověřena oprávněnou úřední osobou z občanského průkazu žalobkyně (číslo občanského průkazu je v obou příkazových blocích shodné) a dne 7. 2. 2024 též dle registru řidičů a fotografie. Za této situace soud neshledal stejně jako žalovaný důvodnou pochybnost o tom, že přestupcem, který dal svým podpisem souhlas s projednáním přestupku v příkazním řízení, byla skutečně žalobkyně, a to i s přihlédnutím k naprosté obecnosti odvolacích a žalobních tvrzení. Nelze též přehlédnout, že tvrzení žalobkyně jsou nejen obecná, ale i vzájemně rozporná. Žalobkyně sama (nezastoupená advokátem) totiž původně v námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů tvrdila, že přestupek ze dne 7. 2. 2024 (telefonování za jízdy) na místě policejní hlídky popírala a že nebyla poučena policejní hlídkou o možnosti správního řízení a o počtu bodů. Až následně začala tvrdit, že dne 7. 2. 2024 nebyla v České republice, nic bližšího ovšem neuvedla a neoznačila ke svému tvrzení žádný důkazní návrh. Žalobkyně nepředestřela žádné možné vysvětlení pro to, že se osoba řídící ve všech případech totožné vozidlo, navíc s podobou odpovídající její fotografii, prokázala policejní hlídce jejím občanským průkazem, a ani nijak nevysvětlila rozpor ve svých tvrzeních. Soud má tedy s ohledem na výše uvedené ve shodě s žalovaným za dostatečně prokazané, že příkazové bloky byly podepsány žalobkyní. K námitce žalobkyně, že „*toto ani řádně nebylo též doručováno*“ navazující na tvrzení, že podpisy na blokových pokutách nemusí být vůbec její, soud uvádí, že se nejedná o řádný žalobní bod, který by bylo možné věcně přezkoumat, neboť není patrné, čeho se přesně námitka měla týkat. Soud tak pouze na okraj poznamenává, že příkaz na místě se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím okamžikem podepsání příkazového bloku obviněným (§ 92 odst. 1 přestupkového zákona) a již se nedoručuje. Pokud by snad žalobkyně mínila příkaz Městského úřadu Černošice č. j. MUCE 160616/2024/ OP/Fi, dle kopie doručky jí byl doručen do vlastních rukou dne 29. 7. 2024.
35. Soud se s ohledem na výše uvedené ztotožnil se závěrem žalovaného, že námitky žalobkyně proti záznamu bodů v registru řidičů jsou nedůvodné ve smyslu § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu.

Závěr a náklady řízení

36. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
37. O náhradě nákladů rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšný žalovaný pak nemá v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. na náhradu nákladů řízení nárok, protože mu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28. února 2025

Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu